

AUDIËNTIES

ALLAHABAD

September 1968

Dr. Roles

Vertaler S.M. Jaiswal

Vrijdag 13 september

Na het uitwisselen van begroetingen werd er twintig minuten gemediteerd en de conversatie werd als volgt begonnen:

R. Iedere keer dat ik kwam heeft Z.H. ons een verhaal verteld (met varianten) over de man die, toen hij naar een Heilige ging om de meditatie te leren eerst werd gevraagd om zich iets te herinneren van wat hij onderweg daarheen had gezien. Een keer antwoordde hij dat hij zich alleen een aap in een boom die ergerlijke gebaren maakte, kon herinneren. Welnu, ik was gewoon om dit verhaal als een grap te vertellen, maar ik heb de laatste tijd ingezien dat deze aap voornamelijk bestaat uit datgene waar mijn persoonlijkheid het meest trots op is. Ik voel me niet langer veilig met deze aap, en deze keer kom ik Zijne Heiligheid vragen of hij zo goed wil zijn om het af te schieten of hem op zijn minst terug te sturen naar het oerwoud waar hij thuishoort.

Z.H. Het verhaal van de aap brengt een algemeen gevoel met zich mee. Iedereen die ernaar streeft om hoog te stijgen, of om de weg van bevrijding op te gaan, wil eerst Zelfrealisatie en pas na Zelfrealisatie wil hij mogelijk pas het werk gaan doen. Dit proces van denken is verkeerd, want er bestaat niets zoals 'Zelfrealisatie nu en werk later.'

Wanneer de aspirant zijn onvermogen uitte om de aap uit zijn geest te krijgen, wees de Heilige Man erop dat dit de aard van ons bestaan is, dat wat de geest ook opneemt, blijft. In zekere zin wordt de geest dat wat hij observeert, of je kunt zeggen dat de geest zelf de aap wordt en oude gewoontes blijft gebaren. Zo maken onze ervaringen ons eigen wezen minder. Je wordt wat je opneemt.

De manier om van dit alles af te komen is door deze Weg van Kennis waardoor men dingen kent zoals ze zijn; en door meditatie vermindert men de uitwerking van alle gewoontes zodat de geest in staat wordt gesteld om onder de beheersing van het Zelf te werken. Er zijn binnenin elk individu veel van zulke apen die hun plek hebben ingenomen gedurende de reis door ontelbare levens, en bij gelegenheid komen ze boven om het vredige bestaan te verstoren. Ze zullen blijven spelen zolang men ze toestaat te spelen. Om dit alles te beteugelen heeft men discipline nodig.

R. Van tijd tot tijd komen er verstoringen, onderbrekingen en lastige situaties boven, en de meditatie kan een paar keer moeilijk zijn. Hoe kan je voorkomen dat de geest in zulke dingen verstrikt raakt?

Z.H. Alle verstoringen die zich in iemands leven of in het universum voordoen zijn voorbestemd om in vrede te eindigen. Ze komen allemaal voort uit vrede en eindigen in vrede. Als men verstoringen bemerkt mag men blij zijn dat een volgende kans op vrede nabij is.

Dit alles is volkomen normaal. Er zijn twee aspecten van de Natuur die bekend staan als Para-Prakriti en Aparā-Prakriti. Para is van nature vredig en verenigd en de Aparā wordt door beweging ervaren, agitatie welke de oorzaak is van de gehele gemanifesteerde schepping. Zo wordt de vredige Para natuurlijk geagiteerd om ruimte te geven aan de schepping en de manifestatie. Ieder van ons is een deel van deze schepping die geregeerd wordt door Para en Aparā-Prakriti. Niemand kan aan deze wet ontsnappen. De Para-Prakriti binnenin ieder individu is vredig en door zijn eigen natuur verandert hij in agitatie om een ander stukje vrede te brengen.

Agitatie of verstoring is dus noch verkeerd noch zondig. Ieder van ons krijgt elke dag honger en neemt voedsel tot zich om deze behoefte te bevredigen. Hoe kan iemand zeggen dat honger verkeerd of zondig is? Het is slechts een natuurlijk fenomeen. De wijsheid ligt in het appreciëren van de situatie en het doen van het noodzakelijke door het afgemeten en gezonde voedsel in te nemen en dan verder te gaan. De natuur werkt beide kanten op. Net zoals niemand voor altijd honger kan verdrijven, kan men evenmin het feit ontkennen dat zodra het juiste voedsel is ingenomen, voldoening zeker is.

Dus steeds als er een verstoring oprijst zou men het moeten zien als een natuurlijk verschijnsel en het noodzakelijke afgemeten voedsel in te nemen en voldoening en vrede te verkrijgen; wees ook klaar om de volgende toon van verstoring te verwelkomen. De gewone man in de straat wordt zo overdonderd door de verstoring dat de arme man het niet eens als een verstoring beschouwt. Bevoorrecht zijn zij die waarderen dat er verstoringen zijn. Dat doen ze omdat ze activiteiten kunnen relateren aan hun eigen Para-Prakriti in hun eigen wezen dat vredig is. Zo zijn al onze wensen voor vrede een geluk bij een ongeluk.

De natuur begint bij de subtielste vorm van Buddhi en daalt af naar de meest grove vormen in het universum. De handeling van meditatie is het omgekeerde omdat je begint bij het grove en eindigt met subtiel materiaal. Als men in balans zou blijven en het samenspel van deze twee aspecten van het leven toestaat, dan kan men gelukkig door het leven heen zeilen.

Zelfs een Gerealiseerd Mens is niet vrij van zulke fenomenen en zolang als hij leeft in de gemanifesteerde wereld moet hij met de natuur werken. Hij handelt vanuit het fundament van vrede, vanuit Para-Prakriti, treedt de situaties tegemoet en na het noodzakelijke gedaan te hebben, vergeet hij het. De aspirant wil de verstoring graag voor altijd onderdrukken door een laatste gevecht te voeren. Maar er is geen laatste gevecht met de natuur, het is een voortdurend proces van verfijning.

In het 14^e hoofdstuk van de Gita zegt Shri Krishna tegen Arjuna dat deze Prakriti drie kwaliteiten heeft (Guna's) die bekend staan als Sattva, Rajas en Tamas. Het effect hiervan wordt ervaren als licht, activiteit en begrenzing of slavernij. Licht is de uitwerking van Sattva en het heeft er kennis, zuiverheid en liefde in omvat. Uit dit alles komen de gedachten, beelden en creatieve vermogens voort in de individuele geest of in de Universele Geest. De Rajas toont zijn uitwerking als activiteit of verstoring. Dit is de periode tussen Sattva en Tamas, of tussen de 'Ideale Materie' die Sattva is en het 'materiële idee' dat Tamas is en dat ervaren wordt als de gemanifesteerde wereld. Tamas is het bevroren idee dat niets andere dan slavernij is geworden of wet die in de schepping werkt. De Gerealiseerde mens ziet alles in zijn ware vorm en doet wat nodig is zonder gehecht te zijn aan een van de Guna's.

Opmerking: Tamas is een soort 'IJzeren Gordijn' zowel in het individu als in de massa.

Tijdens onze eerste audiëntie met zijn Zijne Heiligheid vanmorgen, ging het tweede deel van de conversatie als volgt. (Dit moet uit het geheugen omdat we nog geen tijd hebben gehad om het van de band terug te halen.)

Ik (F.C.R.) vertelde de omstandigheden rond de dood van Irene omstandig en beschreef de plannen die we met haar hadden gemaakt (voor en tot op de laatste ogenblikken van bewustzijn) voor het voortzetten van haar werk in Mexico, wat haar dierbaarste wens was. Ik vertelde hem dat de groep gebloeid had en dat de wekelijkse papieren die hen uit Londen werden toegezonden in het Spaans waren vertaald en dat er vragen werden teruggestuurd. Maar het was essentieel dat er iemand gemachtigd was om de meditatie te geven en een dame om hem te helpen. De twee mensen die door Irene geselecteerd waren zouden in Londen zijn als ik terugkwam en zouden twee maanden blijven. Het waren een jonge student natuurkunde van de universiteit die Pulgarcito heette, en Senora Stullman, die ik vorig jaar had geïnitieerd, en die haar tijd en geld aan het Werk wilde wijden. We wilden graag zijn zegen en die gaf hij graag.

Daarna stelde ik de vragen die ze me verzocht hadden hem te stellen. De eerste ging over de jonge man van de luchtmacht die laatstelijk bij de groep was geweest en die zo graag de meditatie had willen hebben dat hij er vooruit voor had betaald. Toen was hij bij een vliegtuigongeluk verongelukt voor hij het kon ontvangen.

Vraag: Ze vragen of hij nu alles heeft gemist of dat hij een begin heeft gemaakt op de weg door zijn verlangen naar kennis en naar meditatie.

Z.H. Zeker heeft hij een begin gemaakt. We moeten ons herinneren dat ieder van ons uit drie lichamen bestaat; niet alleen een fysiek lichaam maar ook uit een subtiel en causaal lichaam. Het feit dat hij fysiek niet in staat was om het te krijgen betekende niet dat zijn subtiel lichaam niet geïnitieerd is geweest. Het was deel van zijn Traditie en ook is verklaard door de Heer Krishna in de Gita (Hfdst. XII) dat de richting van de geest op het moment van sterven het volgende leven bepaalt. Die meneer van de luchtmacht heeft duidelijk gedacht aan het Systeem van Kennis en meditatie wat diep in zijn geest ingebed moet zijn bij zijn dood. Er kan zeker gezegd worden dat hij op het subtiel niveau al geïnitieerd was en in het volgende leven door zal gaan waar hij dit leven was geëindigd – niet noodzakelijkerwijs in Mexico maar ergens.

In antwoord op de tweede vraag over hoe de groep Irene N. zou kunnen helpen aan wie ze zoveel te danken hadden, zei hij dat ze voor ze dood ging volledig tevreden was. Ze had geen hulp nodig. Maar als ze dankbaarheid jegens haar voelden, is het enige wat ze kunnen doen het uitvoeren van haar werk op de manier waarop ze dat wilde. Hij gaf daarom zijn zegen voor het werk opdat het door mag gaan zoals gepland.

Zaterdag 14 september

Mlle. C. Het idee van overleven na de dood of het nu in de vorm van wedergeboorte of in andere vormen is, blijft een raadsel. Is het waar dat de onzichtbare draden die mensen aan de schepping – de Schepper - binden voor iedereen eeuwig zijn, of hangt hun eeuwigheid af van de successen van de ziel gedurende de cycli van bestaan? Anders gezegd, wordt de ziel die omhoog beweegt eeuwig geïntegreerd of verenigd met de Schepper, terwijl vegeterende zielen onvermijdelijk van Hem gescheiden worden, en dat dat hun soort eeuwigheid zou zijn, tenzij of totdat ze een manier vinden om te ontsnappen?

Z.H. Het idee van overleven na de dood zou geen raadsel blijven als iemand de ware betekenis begreep. Volgens het Sanskriet systeem staat dit bekend als Punarjanma, en met janma of geboorte wordt bedoeld “het in de tijd verschijnen van een vorm”. In de wereld van verschijnselen van gemanifesteerde dingen kan men gemakkelijk verifiëren dat niets verdwijnt. Men zal altijd vinden dat een vorm transformeert naar een fijnere substantie of uit elkaar valt in grovere substanties. Dit wordt beheerst door de wet die een tijdje geleden werd besproken, dat iedere gemanifesteerde vorm zijn oorzaak tegemoet holt en gedurende deze jacht weerspiegelt het vele vormen.

De hele schepping kent twee overheersende factoren die materie en bewustzijn worden genoemd. De materiële wereld dankt zijn bestaan aan bewustzijn en bewustzijn kan alleen zijn en wordt altijd door materie gemanifesteerd. Elk ondersteunt de ander. Op basis hiervan neemt de gehele schepping zijn uitgemeten manifestaties aan en na het vervullen van zijn bestemming gaat het terug naar zijn oorzaak. Dat is wat men de wet van Oorzaak en Gevolg noemt. Elke oorzaak produceert het onderliggende gevolg en elk gevolg verbergt zijn oorzaak in zichzelf.

Achter de Wet van Oorzaak en Gevolg zijn twee stadia. Een is het werkelijke stadium waar alleen het bewustzijn wordt ervaren wat resulteert in geluk en de andere is het Laya stadium waar de vormen stil zijn en zonder enige ervaring. Deze staan bekend als Turiya en Laya. De substantie van de schepping beweegt tussen deze Turiya naar Laya (lees 16.10.1980) en alle gemanifesteerde vormen rijzen hiertussen op. Dit 'tussenin' is de beweging in eeuwigheid. Deze eeuwigheid is een, en op deze onderliggende draad van eeuwigheid neemt het bewustzijn door veranderingen veelvoudige vormen aan. Zo wordt een punt van verschijning van een vorm waarin substantie in eeuwigheid bestaat, geboorte genoemd, en het punt van verandering wat door bewustzijn geapprecieerd wordt, wordt dood genoemd. Zodra dit idee van geboorte en dood begrepen is, wordt het makkelijk om het idee van wedergeboorte te appreciëren wat op deze voortdurende beweging is gebaseerd.

De twee andere punten die door de Franse dame werden opgebracht gingen over de integratie en scheiding, gerelateerd aan eeuwigheid. In feite is er geen integratie of scheiding, want alles is bewustzijn. De wezens worden allen vastgehouden door bewustzijn wat de Atman is, en die volmaakt en enkelvoudig is en geen integratie of scheiding kent. Deze Atman is eeuwig gelukkig. De uitdrukkingen integratie en scheiding worden gebruikt vanwege de onwetendheid op het niveau van de geest. Zelfs zo is de integratie (die meer een verfijnd proces is van het doorsnijden van de wolk of het stof) alleen mogelijk door een goed gezelschap. Tenzij men binnen de kring van goed gezelschap komt, is het zeer moeilijk om te ontsnappen uit de stroom van beweging die door de schepping heenloopt. In het gewone leven raken mensen betrokken bij de beweging en kunnen zo de substantie niet zien zoals die is. Soms wordt men in goed gezelschap gezegd met momenten van stilte en ziet men de dingen zoals ze zijn. Als men deze momenten van stilte groter maakt, zal men de eenheid zien die altijd aanwezig is. De Ware Kennis en het gedisciplineerde werk helpen iemand om stil te zijn. Voor wat betreft scheiding kan men refereren aan wat Arjuna vroeg aan Shri Krishna. “Wat is het waardoor men met kracht van de Werkelijkheid wordt weggetrokken en iemand dwingt om dat te doen wat men niet echt wil doen?” Hierop kreeg hij ten antwoord dat de uiteindelijke reden het verlangen is. Hoewel er niets goeds of slechts in het verlangen zelf is, leert men afhankelijk van welk gezelschap men verkeert goed of slecht te wensen.

Een slecht gezelschap is de werkelijke oorzaak van scheiding. Er is in de Sanskriet Universiteit van Benares een zeer geleerd man die alle zes systemen van de filosofie kent. Toen hem gevraagd werd om zijn geloof te uiten, vertelde hij (Z.H.) eerlijk dat hoewel hij beschouwd wordt als een groot geleerde en met groot gemak en overwicht over alle systemen van filosofie kan spreken, zichzelf in grote verwarring verkeert en niet tevreden is en evenmin zeker van zichzelf. Dit toont eenvoudig aan

dat je de kennis kunt opslaan en toch afgescheiden kunt zijn. De uiteindelijke kwestie is om je eigen Zelf te bevragen. Als je geld hebt kun je erop vertrouwen dat je kunt kopen wat je nodig hebt, en als je geen geld hebt kun je er niet op vertrouwen en kun je niet kopen wat je nodig hebt. Dit vertrouwen is van jezelf, want niemand kan vertrouwen vervangen. Als je goed gezelschap en genoeg Goddelijke rijkdom hebt gekweekt kan je doen wat je denkt dat noodzakelijk is, en zo niet dan is er niets om te hebben en voel je je afgescheiden. Als je een succesvoller bedrieger bent kun je een mooi gezicht voorwenden maar binnenin jezelf ben je nooit zeker.

Alles bij elkaar, als je merkt dat het idee van wedergeboorte een werkelijkheid is dan zijn integratie of afscheiding niet meer dan een dunne of dikke wolk van onwetendheid. Kennis en discipline zijn beiden nodig voor zogenaamde integratie, en het ontkennen hiervan is afscheiding. Goed gezelschap is de enige manier om te ontsnappen.

R. Zou Zijne Heiligheid zeggen dat er geen algemene of enkelvoudige soort van overleven is voor iedereen? Mensen zijn verschillend en verschillen ook voor wat herhalingen van levens betreft, of voor wat overleven zonder herhalingen enz. betreft. Omdat onze eerste Leraar placht te zeggen dat de mens niet in staat is om een theorie over overleven na de dood uit te vinden, die helemaal verkeerd is. Alle theorieën hebben enige grond van waarheid in zich omdat ze op verschillende mensen van toepassing zijn.

Z.H. Het algemene idee is dat wordt uitgedrukt is aanvaardbaar. Er is geen volkomen vast patroon waarmee men weer kan verifiëren want er zijn talloze varianten in soorten en in elk van hen zijn er individuen die van elkaar verschillen. Dit verschil van individualiteit op zich is een bewijs. De geboorte of het verschijnen van een wezen in de tijd kan verschillende redenen hebben. De een kan voor plezier geboren worden, de ander kan verschijnen voor pijn. De een kan een vorm als straf hebben terwijl de ander die als beloning kan hebben, en dit alles zou gebaseerd zijn op de handelingen die in een of vele vorige levens zijn uitgevoerd.

Maar men kan zeggen dat er twee soorten verschijningen zijn. De ene komt in de schepping op basis van zijn handelingen hetgeen min of meer een verplichting is; maar er zijn anderen die noch voor hun plezier noch voor pijn verschijnen, maar die wanneer ze volledige tevredenheid hebben bereikt, aanbieden om de lijdende mensheid te dienen. Goden, Yogi's en Causale mensen verschijnen gewoonlijk op deze manier. De eerste groep is gedwongen in slavernij en begrenzingen terwijl de tweede groep de grens accepteert en erbinnen werkt. Ze komen om nieuwe impulsen te geven, om de standaard te verhogen, en wanneer hun werk is gedaan gaan ze weg zonder lof of klacht. Voor hen hebben geboorte en dood geen geldigheid, omdat geboorte geen slavernij geeft en dood geen bevrijding. Ze zijn altijd vrij.

Als je naar een gevangenis kijkt kan men al deze types zien. Binnen de muren zijn er drie types die tot opsluiting zijn gedwongen. De ergste zijn de misdadigers die willen genieten door terreur en geweld. Zelfs in de gevangenis waar ze voor enige verbetering en beheersing worden opgesloten, spannen ze samen om met geweld uit te breken om hun toekomstige slavernij en begrenzing te vermenigvuldigen. Dit zijn de Tamasische types. Een ander type is Rajasisch die op de een of andere manier tegen de wet handelde en zijn weg naar de gevangenis vond. Hij zou zich aardig gedragen en zijn strafmaat uitzitten en zou er door wat gratie misschien wat eerder uitkomen. Hij geniet meer vrijheid en krijgt een betere behandeling in de gevangenis. De derde, van het Sattvische type, gaat naar de gevangenis door het breken van de wet waarvan hij denkt dat die gedateerd of onjuist is. Hij geniet groot respect en beweegt zich vrijelijk rond. Maar ze hebben zich allemaal aan een grens te houden. Nog een ander type dat naar de gevangenis komt om te dienen – de cipier of de dokter, etc – wil de gevangenen van de gevangenis reguleren en hervormen. Voor hen gaat de poort open wanneer ze dat wensen. Dit is de algemene opzet en elk individu krijgt een plek al naar gelang zijn daden. Het enige dat in het algemeen geldt is dat alles behalve de Gerealiseerde wezens onderhevig zijn aan wedergeboorte en de rest gaat volgens het bepaalde type.

R. Betekent goed gezelschap een groep mensen, aspiranten voor Zelfrealisatie, die dezelfde weg gaan? Onder hen lijken sommigen nuttiger voor de Leider dan anderen. Een type zegt: "Oh! Wat spreekt u goed en ik geloof alles wat u zegt." en een andere soort die ik meer waardeert stelt vragen als: "Begrijpt u werkelijk waarover u zo 'goed' spreekt, spreekt u uit uw ervaring of is het geleend?" Kunnen zulke soorten goed gezelschap zowel binnen als buiten iemand zijn?

Z.H. Het goede gezelschap bestaat ook uit drie soorten. Er zijn wat mensen die weinig Sattva binnenin hebben en zij beantwoorden natuurlijk genoeg om tenminste de goede woorden die ze horen te waarderen. Vanwege een gebrek aan genoeg Sattva schieten ze tekort en stellen geen vragen noch praktiseren ze de Leer. Dit is het meest grove deel van het gezelschap. Het tweede soort stelt vragen omdat ze over nadenken hoe de Leer zuiver te houden en praktischer te maken, en doen ook inspanningen om de Leer te praktiseren.

Maar de vraag die u stelde zou als volgt beantwoord kunnen worden: De Ware Kennis behoort toe aan iedereen en in feite kent iedereen de Waarheid, maar in dit stadium van de schepping is het vergeten. Dus de Kennis moet altijd van de een aan de ander doorgegeven worden. Dus ook deze Traditie heeft het verworven omdat het is doorgegeven vanuit de Schepper en tot de dag van vandaag is doorgegaan. Men moet erven, geïnstrueerd worden en het dan doorgeven. Dus hoewel het altijd geleend is, is het toch in waarheid van jezelf. In het weten dat het je eigen kennis is, schuilt natuurlijk het gevaar dat iemand trots wordt en opeist. Dit maakt dat zij niet in staat zijn om verdere en fijnere onderwerpen te appreciëren. Het derde soort goed gezelschap erft ten volle en brengt Ware Kennis volledig in de praktijk (van creatief denken).

Er was een zeker iemand die zijn schat van vier trommels vol met gouden munten onder de grond begroef op een plek waar het hoogste punt van de schaduw van de tempel op een bepaalde tijd en dag van het jaar viel. Hij schreef in zijn Testament een briefje dat op die en die datum en tijd hij zijn schat onder het toppunt van de tempel had neergelegd. Na zijn dood probeerden zijn zonen de rijkdom te verkrijgen. Ze ontmantelden zelfs de top van de tempel maar tevergeefs. Ook raadpleegden ze anderen maar lange tijd kwam er niets uit. Op een dag kwam er een Heilige man naar hun huis, aan wie ze hun zorg vertelden. Hij vroeg om het briefje te mogen zien en gaf hen toen de raad om hem een dag voor de datum die in het briefje werd genoemd, te roepen, en om ondertussen de tempel volledig te herstellen precies zoals die was geweest. Op de afgesproken dag nam hij hen naar de plek waar de schaduw viel en zei hen te graven om de schat op te diepen.

Dit alles laat zien dat er drie soorten goed gezelschap zijn. Eerst is er het fysieke dat alleen hoort en waardeert, de ander is kennis die onderscheid maakt en probeert te oefenen en de derde is de waarheid of gezelschap van het Zelf dat weet en oefent en de weg kan laten zien, want zij hebben de sleutel tot alle problemen. Dit wordt voor het grootste deel direct door de Traditie ontvangen.

Zondag 15 september

Miss G.I. De afgelopen tijd ben ik een aantal keren 's nachts wakker geworden terwijl ik een groot gevoel van vrede en vreugde had. Alle problemen verdwenen volkomen en er was een gevoel van in een andere wereld te zijn. Er kwamen een paar woorden van Zijne Heiligheid bij me boven over de drie niveaus van communicatie waar hij zei dat het noodzakelijk is om eerst te ervaren. Is communicatie op zulke ogenblikken mogelijk? Zou Zijne Heiligheid hier alstublieft iets meer over willen vertellen?

Z.H. Wanneer het wezen zuiver en schoon is dan rijzen zulke momenten op en men bevindt zichzelf op onverwachte momenten wakker en in volkomen vrede en vreugde. Er zijn twee mogelijkheden. In het ene geval, wordt alleen de aanwezigheid van het Zelf ervaren die altijd vol geluk en vrede is; terwijl men zich in het andere geval in communicatie bevindt. In zulke situaties worden mentale beelden in het subtiele lichaam gevormd. Wat men ook moge denken of herinneren komt onmiddellijk tot bestaan heel erg als fysieke dingen. Er kunnen twee verschillende oorzaken zijn voor dit effect. Een oorzaak kunnen de zorgen of verlangens in de fysieke wereld zijn die hun vervulling vinden in de subtiele wereld; maar als het niet veroorzaakt wordt door onvervulde wensen, dan kan de ervaring werkelijk zijn die voortkomt uit een volkomen andere oorzaak.

Vraag: Z.H. werd verder gevraagd hoe je er zeker van kan zijn dat de verbinding en de communicatie waarachtig is. Hoe weet je dat de antwoorden die ontvangen zijn echt door een bepaald iemand gegeven werden?

Z.H. De substantie van de subtiele wereld is heel vloeibaar in de zin dat deze niet gekristalliseerd is, dus het is niet nodig dat de bepaalde vorm van de persoon in kwestie aanwezig zou zijn. Deze kan elke andere vorm aannemen, vooropgesteld dat er een verbinding met die persoon gevestigd was. Dit alles gebeurt al naar gelang het niveau van zijn op dat moment. Deze ervaringen volgen min of meer op het gevoel van vrede en geluk.

De subtiele wereld is heel verschillend van wat we kennen van de fysieke wereld. In de grove fysieke wereld heeft alles een juiste of bepaalde vorm, maar in de subtiele wereld is het meer een gezamenlijke factor die zich in elke vorm kan manifesteren. Men kan bijvoorbeeld vele foto's van dezelfde persoon in verschillende vormen hebben, of men kan ook verschillende foto's in verschillende maten en kleurnuances van een enkel negatief maken. Een gegeven persoon zal de gemeenschappelijke factor zijn in al die gevallen. Vanwege deze gezamenlijke kwaliteit kan de subtiele wereld veelvoudige vormen scheppen op verschillende tijd en plaats. De beschikbaarheid van Sattva zal de kwaliteit van de beelden en ervaring bepalen terwijl de verbinding voor de authenticiteit van de communicatie zal instaan.

R. Vannacht had ik toevallig genoeg Sattva om er verscheidene keren mee wakker te worden. Een keer was er een zeer levendige scene alsof het in een theater was met Zijne Heiligheid (niet in deze omgeving) die bepaalde dingen uitlegde. Ik had geprobeerd om hem een Symbool in het Systeem te zetten, en was niet in staat dat te doen vanwege taalproblemen. Maar in dit gesprek met hem vannacht, legde hij me uit hoe dat aan te pakken. Nu, wat ik wil weten is dit: Zou hij zich bewust zijn van dit gesprek?

Z.H. Niet op het fysieke niveau, maar op het subtiele niveau, Ja.

R. Dat is een manier waardoor ik onderscheid maak tussen wat het product van mijn eigen verbeelding is en wat feitelijke communicatie is. Het is net alsof er een soort scene werd neergezet zoals op het toneel van een theater, heel realistisch en heel vol met kleuren (zoals vorige jaar aan hem werd beschreven bij het gesprek met de eerste Shankaracharya). Kan daar op vertrouwd worden?

Z.H. Elk individu heeft een lichtgevend lichaam hetgeen het subtiele [FCR verandert dit en volgende referenties hiernaar in 'causale'] lichaam is, waardoor ervaringen van een andere aard mogelijk zijn. Dit lichaam kan met het fysieke lichaam werken en ook op zichzelf functioneren. Bijvoorbeeld, dit subtiele (causale) lichaam is vrij van alle begrenzings van tijd en ruimte waar het fysieke lichaam aan onderworpen is. Daardoor kan het subtiele (causale) lichaam vormen en beelden scheppen die niet mogelijk zijn in het fysieke lichaam hoewel deze beelden altijd gerelateerd zijn aan de fysieke wereld. Zodra er een innerlijke relatie tussen twee personen door het hart gevestigd is, kunnen ze op bepaalde momenten communiceren. Deze communicatie kan niet vertaald worden op het fysieke niveau. Volgens de Indiase traditie wordt als iemand geïnitieerd is, hem een foto van de Leraar gegeven. Dit is een zuiver fysiek voorwerp, maar met deze fysieke foto is het subtiele lichaam van de Guru ook verbonden. De geïnitieerde kan niet beantwoorden aan het subtiele lichaam zonder het fysieke lichaam dus hij moet in zijn subtiele lichaam de aanwezigheid van het subtiele lichaam van de Leraar koesteren. Zodra hij dat heeft geleerd, kan de verbinding en de communicatie beginnen. Soms wil de discipel zijn problemen voorleggen en leiding ontvangen; of de Leraar kan uit eigen beweging impulsen doorgeven. In beide gevallen zou het nutteloos zijn om te proberen om dit allemaal in termen van kennis van het fysieke lichaam te relateren.

Het woord dat in het algemeen voor het subtiele lichaam wordt gebruikt is Sukshma Sharira, in tegenstelling tot het grove lichaam – gereedschap of sthula sharira. Sukshma = fijn, subtiel onzichtbaar?

R. Er moet dus een brug gemaakt worden vooraf aan de communicatie?

Z.H. De brug is uiterst essentieel en de verbinding moet gevestigd zijn voor er enige communicatie kan plaats vinden. Deze brug is van het subtiele (causale) lichaam* die Antahkaran wordt genoemd. Dit is samengesteld uit Chitta, Buddhi en Manas.

De meeste beelden rijzen op uit Chitta. Maar niet in alle gevallen is het nodig dat de communicatie van beide kanten een bewuste oorsprong heeft. Maar in zeer zeldzame gevallen gebeurt het zo, bewust van beide kanten. Men hoeft niet te veronderstellen dat het zelfverzonnen is, zelfs als de communicatie plaats heeft gevonden zonder een bewuste handeling van de andere kant, omdat de veelvuldige vormen van de Leraar door het hele universum door beschikbaar zijn. Een van de gemeenschappelijke vormen die niet bewust geprojecteerd is, zou de vraag kunnen beantwoorden. Het antwoord zal authentiek zijn en zou toch niet fysiek van hem afkomstig zijn. Er is veel van dit soort communicatie over de hele wereld opgeschreven.

R. Het is ook niet alleen in de zichtbare vorm, omdat voor zulke communicatie er heel vaak een uiterst heerlijke geur is; een aantal mensen hebben dit beschreven in verband met inspiratie die ze met Sattva krijgen, heerlijke geur, prachtige muziek of iets dat aankondigt dat wat onderweg is niet gewoon zal zijn.

Z.H. Al naar gelang het niveau van het wezen of de helderheid die voor het individu beschikbaar is, zullen deze beelden steeds helderder vorm krijgen. Het is evenzeer mogelijk dat ervaringen in het subtiele lichaam zo waar zijn voor het fysieke lichaam dat men niet eens in staat is om het verschil tussen de fysieke en de subtiele ervaring te begrijpen, maar dit alles heeft plaats in het subtiele lichaam.

J. Soms maken bepaalde individuen zoals kunstenaars, musici, dichters etc. zeer buitengewone ervaringen mee die ze nooit eerder gehad hebben. Op basis van zulke ervaringen van vormen van klank of ritme scheppen ze nieuwe werken en krijgen grote vreugde voor zichzelf en anderen. Hoe gebeurt dit allemaal?

Z.H. Het is onmogelijk om te zeggen dat zulke mensen die zulk een inspiratie en zogenoemde nieuwe visies of informatie in hun subtiele lichaam krijgen zulke dingen nooit gekend hebben. Ze moeten dit alles ergens in het verre verleden geweten hebben en het in het huidige leven vergeten zijn. Bepaalde situaties en het oprijzen in hun wezen brengen deze ervaring in hun subtiele lichaam voort en maken ruimte voor verdere activiteiten.

R. Het is interessant dat J. het onderwerp kunst naar voren brengt, omdat ik op dit moment twee vragen hoopte te stellen van een bekende beeldhouwer die ook in het Werk voor mij een grote hulp is:

S.C. Deze waarnemer ziet in een flits van 'inzicht' de dans van de Guna's met onthechting en het toneelstuk van de Schepping zonder ermee geïdentificeerd te worden. Is dit het beginpunt van kunst? Mijn ervaring van gelukzaligheid zijn richtingaanwijzers naar een vreugde die alle beschrijvingen te boven gaan – is deze vreugde voorbij de grenzen van zintuig-afhankelijke kunst, of ligt de bron van Werkelijke Kunst zelfs voorbij deze vreugde?

Z.H. Het Absolute kent en ervaart alle namen en alle vormen; en alle mogelijkheden zijn ook aan het Absolute bekend. De Schepping met al zijn verscheidenheid stroomt uit Hem omdat het reeds in bestaan is. Het zelfde geldt voor het individu. In elk individu en binnen elke Antahkaran [causale lichaam] zijn de kennis van alle namen en vormen met hun mogelijkheden in zaadvorm aanwezig. Het individu is zich, anders dan het Absolute, niet hiervan bewust dus hij weet niet dat hij weet. Wanneer hij in zijn Wezen groeit of in staat is om zijn wolk van onwetendheid te doen verdwijnen, ziet hij wat hij heeft. De noodzaak verklaart ook bepaalde situaties zoals wanneer een individu een medium van inspiratie en expressie wordt – beide. Alleen een soort verlies van herinnering zorgt ervoor dat men denkt dat nieuwe kennis teweeg is gebracht, maar in feite is deze altijd bij hem en in de Kosmische Chitta (bewustzijn) tezamen. Zodra hij afstemt, put hij uit zijn eigen rijkdom van namen en vormen.

* Voorafgaande referentie aan "Antahkaran": Allahabad 1965. karana = causaal, gemanifesteerd potentieel. Antak = naar binnen

R. Als men kijkt naar de grootse Indiase beeldhouwwerken in tempels en naar grottekeningen zoals Ajanta, krijgt men de indruk dat het Absolute het nodig had dat dit tijdens een bepaalde periode gedaan zou worden door het niveau van de individuen uit die periode te verheffen.

Z.H. Deze Schepping is er alleen voor Gelukzaligheid, en vanuit deze gelukzaligheid is deze schepping tot bestaan gekomen. Het Absolute heeft deze schepping alleen voor het genieten doen ontstaan. Wanneer men zichzelf aantreft in extatisch genieten is men veel dichterbij de scheppende factor. De fysieke wereld heeft van zichzelf drie dimensies. Dus in deze wereld heb je wat ruimte nodig om bepaalde dingen op te bergen en om meer op te bergen heb je meer ruimte nodig. Deze begrenzing van ruimte (en tijd) is niet van toepassing op de subtiele wereld waar drie dimensies van tijd in het spel komen. In deze subtiele wereld zijn de relaties tussen ruimte en tijd volkomen anders dan die van de fysieke wereld. Daarom kan men in een subtiel lichaam talloze dingen op enige of ten allen tijde opbergen. In een enkel punt kunnen alle namen en vormen opgeborgen worden. Een tempel in de fysieke zin beslaat een bepaalde lengte, breedte en hoogte, maar in het subtiele lichaam kan dit alles en veel meer tot een enkel punt gereduceerd worden. Alle ervaringen van verschillende levens worden in ieder subtiel lichaam opgeslagen. Wanneer men in niveau stijgt en er een behoefte oprijst ontdekt hij zogenaamde "nieuwe" Kennis van de voorraad van zijn eigen subtiele lichaam en gaat dan verder om ze in fysieke termen te manifesteren voor zijn eigen genoegen en voor alle anderen om hem heen.

R. Kunnen we een laatste vraag stellen over het gewone leven van dag tot dag, omdat hetgeen we besproken hebben niet elke dag gebeurt! Er is een vraag van een dame die gemachtigd is om in Londen te initiëren. P.M.S. Gedurende de meditatie en vaak ook gedurende de dag borrelen gevoelens van geluk en liefde op. Maar soms zijn er gevoelens van droefheid – niet zo zeer persoonlijke negatieve gevoelens, maar een soort bewustzijn van tragedie in de wereld, in de mensen die dichtbij staan, en tot op zekere hoogte ook in je eigen hulpeloosheid. Het is bijna alsof er een laag met een zekere dikte door de meditatie wordt verwijderd die je gevoeliger maakt voor deze dingen, maar het kan zijn dat je contact maakt met bepaalde plekken van energie in jezelf. Kan Zijne Heiligheid dit op een of andere manier verklaren? Is het enkel een stadium van de meditatie waar je doorheen moet gaan en die voorbij zal gaan?

Z.H. Wanneer de Sattva binnenin het individu door de meditatie omhoog stijgt kan men onder bepaalde ervaringen komen. Zulke ervaringen zijn gewoonlijk doordrenkt met geluk, liefde, mededogen of een gevoel van rechtvaardigheid.

Men kan ook geluk en liefde ervaren die het product van agitatie zijn. Dit soort geluk is niet minderwaardig aan vredig geluk waarin geen wensen of handelingen zijn. Het andere type van ervaringen van droefheid en dergelijke komen voort uit herinneringen aan vroeger kwaad wat door jezelf of anderen is gedaan. Gewoonlijk heeft het een kleur van mededogen, spijt of verlangen naar rechtvaardigheid. In principe zijn deze geworteld in vroegere ervaringen en zijn ze het product van denken, hulpeloosheid of van het verliezen van een kans door de discipline niet te volgen. Zulke ervaringen van droefheid of zelfs geluk zijn allemaal gedurende de meditatie onnodig. De werkelijke en juiste meditatie is die wanneer de meditatie, het onderwerp van meditatie (Mantra) en de mediterende Een worden en er zal geen andere ervaring zijn. Dat zal zijn als een soort buitengewoon vredig geluk waarin geen enkele differentiatie ervaren wordt. In feite is er in meditatie niets anders te doen behalve mediteren.

R. Zij en haar vriendin (Miss C.N.) denken op andere tijden dan de meditatie aan allerlei problemen van vandaag zoals studentenopstand, politieke problemen in Tsjecho-Slowakije etc. en ze voelen dat wij van de Society gewoon waren een verheven en aanmatigende houding aan te nemen dat "slapende mensen die geregeerd worden door slapende mensen tot alles in staat zijn." Ze denken dat dit tamelijk cynisch en negatief is; terwijl we zouden moeten meevoelen en willen helpen.

Z.H. De frustraties die door individuen ervaren worden zoals hulpeloos zijn bij het helpen van de studenten, Tsjechisch of anderszins zijn een misverstand. Omdat de fysieke en subtiele wereld van verschillende makelij zijn, zijn hun invloeden ook zeer verschillend. Net als een arbeider een paar roepies krijgt voor een dag werken, zo krijgt een manager er duizenden voor het dicteren van een paar brieven en het zetten van zijn handtekening erop. De invloed van mentale activiteit is groter dan enkel fysieke activiteit.

De frustratie komt wanneer men alleen de fysieke hulp beschouwt. Men kan werkelijk veel meer helpen op het mentale niveau, maar om dat te doen moet men hoog stijgen in de subtiele wereld om enig werkbaar resultaat teweeg te brengen. Men zou meer en juist moeten mediteren en zijn niveau verhogen en de nodige hulp zal ongemerkt naar de behoeftigen gegaan zijn.

Deze tijd lijkt een overvloed van intellectuelen en meedogende mensen te hebben maar hun kwaliteit is zeer grof. Ze willen allemaal op een gewelddadige en onrustige manier helpen alleen met fysieke middelen. Ze beseffen het belang van de subtiele wereld niet en gaan tekeer om goed te doen, en komen zo frustraties tegen en produceren nog meer onrust.

Er zijn werkelijk heel weinig vreedzame mensen die via de subtiele wereld zouden willen helpen. Zelfs zulke mensen worden tegenwoordig door intellectuelen omringd die ze tot beweging willen aanzetten. Alleen iemand die zonder wensen, stabiel en onbeweeglijk is kan enige wijsheid verkrijgen en tenzij men wijsheid verkrijgt kan men niemand helpen.

De potentiële kracht van de subtiele wereld is zo groot dat de fysieke wereld zelfs geen begin kan maken om deze in zijn volle capaciteit te gebruiken. Wanneer een werkelijke impuls door zulke onbewogen mensen wordt gegeven, ziet men dat slechts een deel ervan bereikt wordt, maar zelfs dat is groots. Laat de intellectuelen dit begrijpen en alleen dat doen wat nodig is.

Maandag 16 september

R. In sommige westerse variaties van de Kennis die de vier lichamen beschrijven, wordt gezegd dat het subtiele lichaam (dat het Astrale lichaam wordt genoemd) niet in gewone mensen aanwezig is maar door Schooldiscipline gevormd en gekristalliseerd moet worden. Van het vuur waarmee het kristalliseert wordt gezegd dat het door wrijving van de "strijd van ja en nee" wordt aangestoken. Bevat dit hier enige waarheid?

Z.H. Het subtiele lichaam is altijd in alle wezens aanwezig, niet alleen in menselijke wezens maar ook in het dieren- en plantenrijk en zelfs in mineralen. Natuurlijk kan men zeggen dat de mate van ontwikkeling van het subtiele lichaam in elk rijk verschilt. Alleen de menselijke wezens zijn in staat om het tot het beste te verfijnen en ontwikkelen. Het subtiele lichaam in andere schepselen heeft een vast en begrensd bereik, maar het functioneert en helpt hen in leven te blijven. Als de schors van een gezonde jonge boom er voor een flink stuk helemaal rondom de stam wordt afgehaald, zal hij verdrogen en uit elkaar vallen. Op het ogenblik dat men een plant water geeft kan men zien dat de hele plant van top tot teen verheldert. Dit gebeurt vanwege het subtiele lichaam.

In menselijke wezens wordt al het leren en redeneren en opslaan van geheugen gedaan door het subtiele lichaam. Zelfs het ontkennen van het subtiele lichaam wordt alleen door het subtiele lichaam gedaan! Dit lichaam is verbonden met het wezen dat in zijn opslag al zijn kennis en ervaringen heeft. Maar omdat het subtiele lichaam net zo is verbonden met het fysieke lichaam is er een wolk van onwetendheid en hierdoor kunnen mensen hun kennis van vorige levens ervaringen niet herinneren. Als men niet aan het subtiele lichaam gewerkt heeft dan zal de latente kennis niet opgeroepen worden en gebruikt kunnen worden. Als men aan de andere kant ernstig heeft gewerkt met Ware Kennis en discipline kan men contact maken met de Bron van alle Kennis binnenin zichzelf. Een van de wetten van het universum is dat wat niet aanwezig is niet geschapen kan worden. [Opn.: Zoals Pasteur en anderen bewezen hebben, is er niet iets als 'spontaan ontstaan'; en zoals de Alchemisten zeiden: "Om goud te maken moet men een beetje goud hebben om mee te beginnen."] Als men zegt dat het subtiele lichaam niet aanwezig is in menselijke wezens dan zou het nooit mogelijk zijn er een te scheppen. Men moet dus begrijpen dat het subtiele lichaam altijd in alle wezens aanwezig is. Het is enkel de ontwikkeling die maakt dat het ene duidelijker is dan het andere. Neem een ander voorbeeld: Men kan in het donker zijn eigen hand niet zien, maar men weet dat die er is. Het gebrek aan licht is er de oorzaak van dat deze hand niet geapprecieerd kan worden. Wanneer het licht er op valt, kan men de hand zien. Op dezelfde manier ervaart men het subtiele lichaam voortdurend, maar door het gebrek aan licht van kennis kent men het niet genoeg om er het beste gebruik van te maken.

R. Toen Z.H. twee of drie jaar geleden het onderwerp Antahkaran opbracht, duidde hij aan dat het wanneer het volledig ontwikkeld is het magische functies zou kunnen hebben. Hij noemde iemand die om God raad te plegen een verre afgelegen tempel bezocht zelfs zonder er per trein heen te gaan.

Z.H. De ontwikkeling van Antahkaran, je zou ook kunnen zeggen de zuiverheid van Antahkaran, kan tot zulke ervaringen zoals u noemde, leiden. Maar er zijn verschillende grenzen voor verschillende mensen en rassen. Bijvoorbeeld, men zou een worstelaar kunnen worden en zijn lichaam met kracht kunnen ontwikkelen maar er zal een grens zijn aan wat zijn constitutie zal toelaten. Men kan dit subtiele lichaam verfijnen al naar gelang van zijn wezen. Wanneer de bedekkingen van onwetendheid door gedisciplineerd werk verwijderd zijn zou men kracht kunnen uitoefenen voorbij de gewoonlijke begrenzing. De meeste van zulke ervaringen zijn slechts onder zekere omstandigheden voor beperkte tijd mogelijk. Ze kunnen opnieuw verschijnen maar het zal moeilijk zijn om er controle over te houden. Het lijkt erg op dromen. Niemand weet wanneer ze beginnen of hoe lang ze zullen blijven. Niemand kan een droom bestellen. Sommige dromen veroorzaken een uitgebreide ervaring in een korte tijd terwijl andere weinig ervaring in een lange periode veroorzaken.

Eens onderging iemand de gedisciplineerde meditatie van de Gayatri Mantra, die een van de heiligste van alle Mantra's is. Na drie cycli voltooid te hebben merkte hij dat hij vele mijlen ver door de muren heen kon horen en zien. Dit schiep verstoringen in zijn meditatie en door zijn toevlucht te nemen tot een remedie elimineerde hij dat en ging verder met zijn meditatie. De ontwikkeling of zuiverheid van de Antahkaran zal de sluier van onwetendheid enige tijd verwijderen waarin super krachten ervaren kunnen worden.

R. Heeft het iets te maken met de derde stap op de Ladder door het kristalliseren van bepaalde deeltjes?

Z.H. Eerst zou het subtiele lichaam zuiver moeten worden, en ten tweede zou het stabiel moeten blijven zodat de geest niet van het ene naar de andere onderwerpen beweegt. Het zou in staat moeten zijn om voortdurend bij een punt te blijven, en ten derde zijn de uiterlijke invloeden verantwoordelijk voor het scheppen van een situatie om kristallisatie plaats te doen vinden. Deze uiterlijke invloed is op zichzelf een ingewikkeld onderwerp.

Deel II

Vanwege onvoldoende gelegenheid tot samenwerking tussen vragensteller en tolk is de volgende observatie in een verkeerde context terecht gekomen. Echter, wat Zijne Heiligheid zei is van zeer grote waarde als er gerealiseerd wordt dat deze observatie van iemand was buiten de School die niet kan mediteren.

R. Er is tussen de mensen in de wereld nu veel discussie over wat ze 'piekervaringen' noemen die onverwacht komen. Hier is een voorbeeld van wat aldus beschreven wordt:

Mrs. I. Op een keer, ik was 22, lag ik in bed tegenover een open raam op een heldere nacht vol sterren – ik zweefde naar de sterren! Dit was verbonden met een gevoel van kracht en warmte (plus een weten van een aanwezigheid). Ik krijg dit gevoel heel vaak – dat wil zeggen – de uitbreiding, warmte etc. en het weten dat als alleen maar mijn geheel tegelijk samen kon zijn, ik groot potentieel heb – ik weet niet zeker of dat hetzelfde is als kracht. Helaas is dit gevoel door toeval nog steeds vaker niet dan wel bij me.

Z.H. De beschreven ervaring is onnatuurlijk. Onnatuurlijk in de zin dat het afhankelijk is van de uiterlijke omstandigheden en niet controleerbaar door de persoon. Zulke ervaringen komen altijd voort uit het niveau van het wezen. Wanneer mensen naar Badrinath in de Himalaya gaan hebben ze gewoonlijk zulke ervaringen. Ik krijg ook sommige van zulke ervaringen hoewel ik niet de geringste wens heb om ze te hebben. Deze plek laat me heel weinig slaap toe en soms lijk ik in het gebied rondom de tempel en de bergen te zweven. Gewoonlijk zijn er ook andere wezens te zien. De oorsprong

van zo'n gebeurtenis heeft geen verband met mij want er lijkt geen enkele wens in enige vorm te zijn. Dus worden ze onmiddellijk vergeten nadat ze hebben plaatsgehad. Zulke ervaringen komen voor al naar gelang het niveau.

Hier is nog een voorbeeld:

De eerste Shankaracharya werd een vraag gesteld door een geleerde dame Bharati geheten over de zestien centra in het menselijk lichaam waar de seksuele energieën worden opgeslagen. Daar Shankaracharya geen huishouder was had hij geen directe ervaring met zulke zaken. Hij vroeg om een pauze en door zijn yoga krachten ontdekte hij dat er spoedig een Koning dood zou gaan, dus terwijl hij zijn fysieke lichaam achter liet aan de zorg van zijn discipelen, ging hij het fysieke lichaam van de dode Koning binnen en leidde het dagelijkse leven van de Koning. De Koningin en de zeer nabije intimi van de Koning beseften dat er nu een subtiel verschil was in de natuur van de Koning, hoewel de Koning bijna precies zo handelde als hij gewoon was. Spoedig begrepen ze dat er misschien een yoga ziel zijn intrek had genomen in het lichaam van deze Koning. Dus stuurden ze wat soldaten eropuit om het lijk van de yogi te vinden en het te verbranden zodat de Koning langer zou leven. Toe de tijdslimiet bijna was verstreken, kwamen de discipelen naar het Koninkrijk en zongen liederen om te laten doorschemeren aan de Koning om terug te keren. Hij begreep de boodschap en verliet het lichaam. Ondertussen bereikten de soldaten de plaats en er was een strijd om het lichaam van de yogi tussen hen en de discipelen. Net op tijd kwam het subtiel lichaam binnen en het fysieke lichaam stond op en ging de vraag beantwoorden.

Hier ziet men opnieuw dat hij de natuur van de Koning niet helemaal kon kopiëren. Er is nog een verhaal op een ander niveau. In India wordt gezegd dat er incarnaties plaats vinden. Shri Krishna is een van zulke incarnaties van Vishnu.

Eens wilde Brahma de krachten van Shri Krishna testen en op een dag stal hij alle koeien die hij hoedde en dreef ze een ravijn in. Krishna nam de vorm van een koeienherder aan, maakte nieuwe koeien en ging gewoon verder zonder enig verschil. Na een jaar accepteerde Brahma zijn nederlaag en ging naar de koeienherder om zich te verontschuldigen. Op dat moment was de broer van Shri Krishna, Balraj er ook en stond perplex bij het zien van verveelvoudiging in zulke grote aantallen. Hem werd het geheim verteld, en later voegden beide groepen zich bij elkaar en niemand wist ooit het verschil. Alleen een God kon zulke miraculeuze daden als deze doen.

R. Hoe zou men gewone mensen die zulke ervaringen krijgen kunnen verbinden met het verlangen naar meditatie en Ware Kennis?

Z.H. Deze ervaringen zijn als kinderspel omdat ze, hoewel ze in het vroege stadium van iemands ontwikkeling fascinerend zijn, onnodig en onwenselijk worden zodra je ze ontgroeid bent. Ze zullen van individu tot individu verschillen als speelgoed, en ten tweede wordt speelgoed voor babies van één niet gebruikt voor kleuters van drie. Ze blijven dus veranderen. Zodra een kind een speeltje krijgt is hij blij, en als je het speeltje wegneemt zal hij huilen en ongelukkig zijn.

Hetzelfde geldt voor zulke ervaringen. Het kan fascinerend zijn om ze te hebben en het is op een bepaalde manier nodig om ze te bespreken, maar ze moeten ook heel snel vergeten worden anders worden ze obstakels en scheppen ze gehechtheid hetgeen resulteert in het stoppen van de ontwikkeling. Gewoonlijk denken mensen nadat ze zulke ervaringen hebben gehad dat ze iets bereikt hebben en klampen zich eraan vast of verlangen naar meer. De volwassen discipel kijkt er niet naar uit en geniet er niet van, en gaat verder. Onderweg komen ze af en toe bij sommigen voor; sommigen hebben er meer dan anderen; en sommigen hebben er zelfs nooit een; maar de wijze mens gaat verder zonder hier veel om te geven en gaat direct door voor de sleutel die volledige voldoening, vrede en gelukzaligheid is. Men zou het onderliggende idee en het gevaar moeten begrijpen en anderen van zulke dingen bewust maken. Zelfs in de literatuur van de geschriften zijn zulke zaken in detail besproken maar ze bevatten een waarschuwend geluid om er niet in verwickeld te raken.